

[Landbrugsministeren.]

I forslaget § 1, stk. 2, indeholdes reglerne for denne afgifts nærmere fastsættelse.

§ 1, stk. 1, fastslår altså, at landbrugets bidrag skal ydes gennem en eksportafgift på kreaturer, fedekalve og kød af disse dyr. En sådan afgift virker dobbelt, nemlig dels på eksporten, dels på hjemmemarkedet, idet opkøbet af kreaturer til hjemmemarkedets forsyning af konkurrencemæssige grunde må ske til samme pris, hvortil opkøbet til eksport sker. Efter det for tiden mulige skøn over eksport og hjemmemarkedets forbrug i perioden fra 1. juni 1951 til 31. maj 1952 regnes med, at 330 000 kreaturer vil blive eksporteret, herunder kalve, der er omregnet i forholdet 2 kalve = 1 kreatur, og at et tilsvarende antal dyr vil blive tilført hjemmemarkedet til salg på dette. Under denne forudsætning vil landbrugets bidrag således blive tilvejebragt med halvdelen direkte gennem eksportafgiften og halvdelen indirekte gennem den nedsættelse af kødprisen på hjemmemarkedet, der foranlediges ved, at kreaturerne til hjemmemarkedets forsyning som følge af afgiften på eksportdyrene falder tilsvarende i pris.

I § 1, stk. 2, bestemmes, hvorledes eksportafgiften skal fastsættes. Afgiften fastsættes for 3 måneder ad gangen, idet man ved hver 3 måneders periodes begyndelse skal fastsætte afgiften på grundlag af forskellen mellem de gældende verdensmarkedspriser og de tidligere maksimalpriser. Til afgiften skal lægges det beløb, der svarer til den gennem afgiften forårsagede nedgang i priserne på kreaturer og fedekalve til hjemmemarkedets forsyning, og summen skal for hver 3 måneders periode udgøre $\frac{1}{3}$ af den ved ophævelsen af de gældende maksimalpriser forårsagede prisstigning på huder og skind, som anvendes til fodtøj og reparationer heraf. Af praktiske administrative grunde er det anset for påkrævet, at afgiften fastsættes for 3 måneder ad gangen som nævnt. En sådan periode må på den anden side anses for det maksimum af tid, hvori man kan binde afgiften, når henses til de store svingninger, som priserne på verdensmarkedet for huder og skind nemt kan komme ud for i et sådant tidsrum. Ved fastsættelsen af afgiften for en 3 måneders periode skal denne ansættes således, at der tages sigte på gennem afgiften og den dermed forårsagede nedgang i priserne på levende kreaturer og fedekalve til hjemmemarkedets forsyning at tilvejebringe et beløb, svarende til den trediedel, som land-

brugets bidrag på det pågældende tidspunkt skønsmæssigt må anslås at ville komme til at udgøre. Hvor stort landbrugets endelige bidrag kan blive, vil bero på svingningerne i verdensmarkedets priser på huder og skind af de omhandlede dyr.

Lovforslagets § 1, stk. 3, indeholder bestemmelser om, under hvilke betingelser landbrugets bidragspligt kan nedsættes eller eventuelt helt bortfalde.

En sådan bestemmelse er anset for påkrævet. Kreaturprisen er steget en del det sidste års tid, hvilket muliggør, at den kan bære en eksportafgift, medens prisen ikke vil tillade dette, såfremt den måtte falde føleligt, f. eks. som følge af vanskeligheder for eksporten. Af administrative grunde er det dog anset for praktisk, at adgangen til at nedsætte afgiften eller eventuelt lade den bortfalde er betinget af, at det pågældende prisfald på levende kreaturer har foreligget i en sammenhængende periode af mindst 3 uger. Prisfaldet skal udgøre mindst 150 kr. med tillæg af eksportafgiften, for at landbrugets afgift kan nedsættes, nemlig til det halve, og mindst 200 kr. med tillæg af afgiften, for at afgiften helt kan bortfalde.

Prisfaldet defineres nærmere således, at priserne skal falde med nævnte beløb under gennemsnittet af priserne for omhandlede dyr i de sidste 3 måneder før lovens ikrafttræden.

Konstateringen af priserne foretages på grundlag af en gennemsnitsnotering for unge køer af mellemste klasse.

I § 1, stk. 4, foreslås, at opkrævede afgiftsbeløb, som ikke måtte komme til anvendelse til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf i overensstemmelse med trediedelsreglen, tilhører landbruget. Bl. a. vil det kunne tænkes, at en eventuel meget stor eksport vil kunne indbringe større afgiftsbeløb, end det viser sig nødvendigt at have til rådighed til opfyldelse af landbrugets pligt til at udrede $\frac{1}{3}$ af prisstigningen på fodtøj og reparationer heraf.

Det er som berørt vanskeligt at foretage nærmere kalkulationer med hensyn til størrelsen af landbrugets bidrag, det vil sige landbrugets trediedel.

De sidst konstaterede verdensmarkedspriser viser en difference på ca. 2 kr. 70 øre pr. kg mellem den nugældende maksimalpris på kohuder, 1 kr. 80 øre pr. kg salt vægt — til garverier — og den sidst konstaterede verdensmarkedspris for sådanne huder, ca. 4 kr. 50 øre pr. kg. På basis heraf skønnes det for tiden, at prisstigningen på huder og skind til fodtøj og reparationer